

UCHWAŁA Nr XVIII/14/2013
RADY POWIATU GRUDZIĄDZKIEGO
z dnia 19 czerwca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 87 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 595)

Rada Powiatu
uchwala, co następuje:

§ 1. Odmawia się uwzględnienia, jako nieuzasadnionego wezwania Pomorskiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział Zakład Gazowniczy w Gdańsku do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XIII/33/2012 z dnia 26 września 2012r. Rady Powiatu Grudziądzkiego w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg powiatowych na terenie powiatu grudziądzkiego na cele nie związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu do zawiadomienia skarżącego o sposobie rozpatrzenia wezwania.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jerzy Wołoszyn
Jerzy Wołoszyn

UZASADNIENIE

Rada Powiatu Grudziądzkiego uchwałą nr XIII/33/2012 z dnia 26 września 2012r. w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg powiatowych na terenie powiatu grudziądzkiego na cele nie związane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu zmieniła uchwałę nr XV/15/2004 Rady Powiatu Grudziądzkiego z dnia 28 kwietnia 2004r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

Pismem z dnia 21 marca 2013r. Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.. Oddział Zakład Gazowniczy w Gdańsku wezwała Radę Powiatu Grudziądzkiego do usunięcia naruszenia prawa dokonanego Uchwałą nr XIII/33/2012 Rady Powiatu Grudziądzkiego.

W wezwaniu strona skarżąca wskazała, iż przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa i w sposób rażący narusza dobro osobiste Skarżącej. Według oceny strony skarżącej Rada Powiatu Grudziądzkiego uchwalając uchwałę nie uwzględniła wszystkich przesłanek o których mowa w art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych, a w szczególności nie uwzględniła kategorii drogi, rodzaju elementu zajętego pasa drogowego oraz rodzaju urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczanego w pasie drogowym.

Stanowisko skarżącej należy uznać za bezzasadne. Kwestionowana uchwała nie narusza prawa ani prawnie chronionych interesów i uprawnień wnioskodawcy Pomorskiej Spółki Gazownictwa.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Na gruncie analizowanej sprawy rada powiatu może uchwalić stawki za zajęcie pasa drogowego w wartości określonej przez przepisy art. 40 ust. 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. Poz. 260). Dokonane kwestionowaną uchwałą wprowadzenie opłat za zajęcie pasa drogowego w wysokości określonej w ustawie o drogach publicznych jest działaniem zgodnym z prawem. Uchwała Nr XIII/33/2012 nie zawiera zatem uchybień w tym zakresie, a działanie Rady Powiatu jako stanowiącego mieści się w ramach ustawowych kompetencji.

Zgodnie z art. 40 ust 9 ustawy o drogach publicznych, przy ustalaniu stawek organ zobowiązany jest uwzględnić:

- ✓ kategorię drogi,

- ✓ rodzaj elementu zajętego pasa drogowego,
- ✓ procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni,
- ✓ rodzaj zajęcia pasa drogowego,
- ✓ rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Bez wątpienia, stawki tej nie można zatem różnicować ze względu na podmiot, który zajął pas drogowy. Opłata ta jest bowiem daniną publiczną mającą powszechny i obligatoryjny charakter, a zatem powinna w jednakowym stopniu obciążać każdy podmiot, który zajmuje pas drogowy.

Nadmienić należy, iż Uchwała Rady Powiatu Grudziądzkiego Nr XIII/33/2012 nie różnicuje opłat ze względu na podmiot, który zajął pas drogowy. Co prawda §3 ust. 2 powołanej uchwały wprowadza pewnego rodzaju ulgę w wysokości 50% w przypadku umieszczania w pasie drogowym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, jednak ulga ta ma charakter powszechny i nie preferuje określonego dostawcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych - nie różnicuje choćby stawek w zależności od podmiotu finansującego inwestycje. Ma ona zatem charakter przedmiotowy, a nie podmiotowy, a także nie zwalnia żadnego podmiotu od obowiązku poniesienia opłaty, co jest zgodne z ustawą o drogach publicznych.

Przepis art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych nie nakłada obowiązku ustalenia tylko jednej stawki opłaty, która może być różnicowana według zamkniętego katalogu określonego w ust. 9 tegoż artykułu. Stawki muszą być dostosowane do stopnia uciążliwości zajęcia pasa drogowego dla ruchu drogowego. Nie ma zatem przeszkód, by ustalać stawki preferencyjne dla określonych urządzeń lub obiektów budowlanych.

Zgodnie z art. 79 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1592 ze zm.) uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna, a o jej nieważności w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Wojewoda Kujawsko – Pomorski publikując uchwałę w dniu 5 października 2012r. w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko Pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Kuj – Pom. z 2012r. poz. 2066) nie stwierdził nieważności ani w części ani w całości w/w uchwały.

Opłaty za zajęcie pasa drogowego są przekazywane do budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Stanowią więc również dochód powiatu. Uwzględniając zasady samorządności i samodzielności jednostek samorządowych ustawodawca w art. 40 ust. 8

ustawy o drogach publicznych upoważnił rady powiatów do określania wysokości stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego drogi powiatowej. Upoważnienie to miało na celu zapewnienie powiatowi realnych dochodów z tych opłat, niewątpliwie w celu zapewnienia możliwości realizacji postawionych przed nim zadań w zakresie drogownictwa.

Należy jednocześnie zauważyć, że zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg traktowane jest przez ustawodawcę jako stan niepożądany, wyjątkowy, co uprawnia organ samorządu terytorialnego do ustalania z tego tytułu wysokich opłat tak, by pas drogowy zajmowany był w sytuacjach nadzwyczajnych, gdy brak jest innych możliwości.

Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o. o., jak sama wskazuje, świadczy odpłatnie usługi na rzecz osób fizycznych i prawnych oraz ma trudności w uzyskaniu zgód właścicieli gruntów na umieszczenie infrastruktury sieciowej na terenie ich nieruchomości. Powinna ona jednak podejmować wszelkie starania, by zgody takie uzyskać, a umieszczenie infrastruktury w pasie drogowym powinna traktować jako ostateczność, a nie zwykły tryb postępowania.

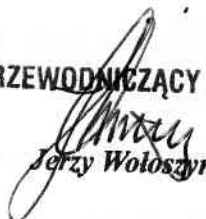
Analizując konkretne zarzuty Spółki dotyczące nieuwzględnienia przesłanek przewidzianych w art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych, należy zauważyć:

- a) Kategoria drogi - zarzut uchwalenia stawek wyższych od stawek obowiązujących przy zajęciu pasa drogowego na drogach krajowych jest całkowicie bezzasadny. Uchwalone stawki mieszczą się w granicach przewidzianych ustawą, a żaden przepis prawa nie zakazuje wprowadzenia na drodze o niższej kategorii wyższej stawki aniżeli obowiązująca na drogach wyższego rzędu. Powiat Grudziądzki jest jednym z powiatów o najniższych dochodach i jednym z powiatów o najniższej jakości infrastruktury drogowej, której poprawa wymaga znacznych nakładów finansowych, stąd zasadność uchwalenia stawek na wysokim poziomie.
- b) Rodzaj elementu zajętego pasa drogowego - zgodnie z inwentaryzacją dróg powiatowych, są one w większości pozbawione chodników i poboczy. Zasadne zatem było wprowadzenie opłaty o charakterze ryczałtowym, odnoszącym się do wszystkich rodzajów elementu zajętego pasa drogowego. W tym zakresie Rada Powiatu Grudziądzkiego, działając samorządnie, nie jest związana rozwiązaniami przyjętymi przez innych zarządców dróg.

- c) Rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym - z uwzględnieniem argumentów opisanych powyżej, należy jedynie dodać, że na terenie powiatu grudziądzkiego dominuje zabudowa rozproszona. Trudno mówić o tym, że gazyfikacja tych obszarów jest opłacalna dla mieszkańców, albo też służy zaspokojeniu podstawowych potrzeb ludności i tym uzasadniać stosowanie preferencji dla przedsiębiorców działających w tej dziedzinie.

Reasumując, brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia prawa przy podejmowaniu Uchwały nr XIII/33/2012 Rady Powiatu Grudziądzkiego z dnia 26 września 2012r., tym samym odmawia się uwzględnienia wezwania Pomorskiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział Zakład Gazowniczy w Gdańsku.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jerzy Wołoszyn